

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายหาความสัมพันธ์ (Correlational Research Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชน เขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชน เขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 54 แห่ง มีจำนวนทั้งสิ้น 555 คน (ข้อมูลจากงานทะเบียนเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลชุมชน วันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2551)

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้

1. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณด้วยสูตรของยามานะ (Yamane, 1976 อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูตร, 2545) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ดังต่อไปนี้

$$n = N / [1 + N (e)^2]$$

เมื่อระดับความเชื่อมั่น 95%

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

(กำหนด e = .05)

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} n &= N / [1 + N (.05)^2] \\ &= 555 / [1 + 555 (.05)^2] \\ &= 232.46 \end{aligned}$$

2. ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากแบบไม่แทนที่ ร้อยละ 50 ของจังหวัดในภาคตะวันออก กลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัดที่จับฉลากได้ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากร กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน จำแนกตามจังหวัด

	จังหวัด	ประชากร(คน)	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
1	ชลบุรี	121	121
2	จันทบุรี	72	72
3	ฉะเชิงเทรา	83	83
4	ปราจีนบุรี	66	66
5	ระยอง	76	-
6	ตราด	51	-
7	นครนายก	32	-
8	สระแก้ว	54	-
	รวม	555	342

3. เมื่อได้ตัวแทนจังหวัดในภาคตะวันออก 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดปราจีนบุรี โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรพยาบาลวิชาชีพในหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉินของโรงพยาบาลชุมชน 24 แห่งในแต่ละจังหวัดของกลุ่มตัวอย่าง ดังกล่าวข้างต้น โดยผู้ตอบแบบสอบถามยินยอมให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ได้กลุ่มตัวอย่างในการส่งแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 342 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล การรับรู้คุณค่าวิชาชีพ ความฉลาดทางอารมณ์ และความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยสาระสำคัญ 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน และการได้รับการพัฒนาความรู้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าวิชาชีพ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาตามแนวคิดของวิสส์ และแซงค์ (Weiss & Schank, 2000) มีจำนวน 25 ข้อ แบ่งเป็นด้านการดูแลผู้ป่วยจำนวน 4 ข้อ ด้านกิจกรรมจำนวน 5 ข้อ ด้านการยึดมั่นในวิชาชีพจำนวน 4 ข้อ ด้านความไว้วางใจจำนวน 4 ข้อ ด้านความเคารพนับถือจำนวน 3 ข้อ ด้านความซื่อสัตย์จำนวน 3 ข้อ และด้านความปลอดภัยจำนวน 2 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Likert Scale) 5 อันดับ มีเกณฑ์เลือกตอบและให้คะแนนดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	ข้อความที่เป็นจริงมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	ข้อความที่เป็นจริงมาก
คะแนน 3	หมายถึง	ข้อความที่เป็นจริงบางครั้ง
คะแนน 2	หมายถึง	ข้อความที่เป็นจริงน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	ข้อความที่เป็นจริงน้อยที่สุด/ไม่จริง

การกำหนดเกณฑ์ในการจัดระดับการรับรู้คุณค่าวิชาชีพ โดยใช้เกณฑ์การตัดสินแบ่งเป็น 5 ระดับและแปลความหมายดังนี้ (สิน พันธุ์พินิจ, 2544)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 - 5.00	การรับรู้คุณค่าวิชาชีพอยู่ในระดับสูงมาก
3.51 - 4.50	การรับรู้คุณค่าวิชาชีพอยู่ในระดับสูง
2.51 - 3.50	การรับรู้คุณค่าวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	การรับรู้คุณค่าวิชาชีพอยู่ในระดับต่ำ
1.00 - 1.50	การรับรู้คุณค่าวิชาชีพอยู่ในระดับต่ำมาก

ตอนที่ 3 แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ของกรมสุขภาพจิต (2543ก) ที่ใช้ประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับผู้ใหญ่ (อายุ 26-60 ปี) ที่สร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดของบาร์ออน (Bar-on, 1992) สโลเวย์ และเมเยอร์ (Salovey & Mayer, 1997) และโกลแมน (Goleman, 1998) มีค่าความเที่ยงของเครื่องมือเท่ากับ .87 แบบสอบถามประกอบด้วย ด้านดีจำนวน 18 ข้อ ด้านเก่งจำนวน 18 ข้อ และด้านสุขจำนวน 16 ข้อ รวมจำนวน 52 ข้อ ดังนี้

1. ด้านดี	มีจำนวน	18	ข้อ (ข้อ 1-18)
1.1 ควบคุมอารมณ์	มีจำนวน	6	ข้อ (ข้อ 1-6)
1.2 เห็นใจผู้อื่น	มีจำนวน	6	ข้อ (ข้อ 7-12)
1.3 รับผิดชอบ	มีจำนวน	6	ข้อ (ข้อ 13-18)

2. ด้านเก่ง	มีจำนวน	18	ข้อ (ข้อ 19-36)
2.1 มีแรงจูงใจ	มีจำนวน	6	ข้อ (ข้อ 19-24)
2.2 ตัดสินใจและแก้ปัญหา	มีจำนวน	6	ข้อ (ข้อ 25-30)
2.3 สัมพันธภาพกับผู้อื่น	มีจำนวน	6	ข้อ (ข้อ 31-36)
3. ด้านสุข	มีจำนวน	16	ข้อ (ข้อ 37-52)
3.1 ภูมิใจในตนเอง	มีจำนวน	4	ข้อ (ข้อ 37-40)
3.2 พึงพอใจในชีวิต	มีจำนวน	6	ข้อ (ข้อ 41-46)
3.3 มีความสงบทางใจ	มีจำนวน	6	ข้อ (ข้อ 47-52)

การแบ่งลักษณะของข้อคำถาม แบ่งออกเป็นเชิงบวกจำนวน 28 ข้อ และเชิงลบจำนวน 24 ข้อ มีรายละเอียดดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 2 ลักษณะของข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบของแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับผู้ใหญ่ (อายุ 18-60 ปี)

ด้าน	เชิงบวก	เชิงลบ
ดี	1, 4, 6, 7, 10, 12, 14, 15, 17	2, 3, 5, 8, 9, 11, 13, 16, 18
เก่ง	20, 22, 23, 25, 28, 31, 32, 34, 36	19, 21, 24, 26, 27, 29, 30, 33, 35
สุข	38, 39, 41, 42, 43, 44, 46, 48, 49, 50	37, 40, 45, 47, 51, 52

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็น 4 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ความหมาย	ระดับความเป็นจริง	ค่าคะแนน ข้อความเชิงบวก	ค่าคะแนน ข้อความเชิงลบ
ข้อความในประโยคนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทุกครั้ง	จริงมาก	4	1
ข้อความในประโยคนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเกือบทุกครั้ง	ค่อนข้างจริง	3	2
ข้อความในประโยคนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นบางครั้ง	จริงบางครั้ง	2	3
ข้อความในประโยคนั้นไม่ตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเลย	ไม่จริง	1	4

กำหนดเกณฑ์ในการแปลคะแนนจาก แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของ
พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติในหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน อายุ 26-60 ปี โดยใช้ค่าคะแนนรวมแบ่งเป็น 3
ระดับ คือแปลความหมายของคะแนนตามตารางที่ 3 ดังนี้ (กรมสุขภาพจิต, 2543ก)

ตารางที่ 3 เกณฑ์ปกติของคะแนน ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) กลุ่มอายุ 26-60 ปี
(กรมสุขภาพจิต, 2543 ก)

องค์ประกอบของ EQ	ต่ำกว่าปกติ	เกณฑ์ปกติ	สูงกว่าปกติ
1. องค์ประกอบด้านดี	<49	49-59	>59
1.1 ควบคุมอารมณ์	<14	14-18	>18
1.2 เห็นใจผู้อื่น	<15	15-21	>21
1.3 รับผิดชอบ	<17	17-23	>23
2. องค์ประกอบด้านเก่ง	<48	48-62	>62
2.1 มีแรงจูงใจ	<18	18-24	>24
2.2 ตัดสินใจและแก้ปัญหา	<15	15-21	>21
2.3 สัมพันธภาพกับผู้อื่น	<15	15-21	>21
3. องค์ประกอบด้านสุข	<44	44-58	>58
3.1 ภูมิใจในตนเอง	<10	10-14	>14
3.2 พึงพอใจในชีวิต	<16	16-22	>22
3.3 สุขสงบทางใจ	<16	16-22	>22
คะแนน EQ โดยรวม	<143	143-177	>177

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพใน
หน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน ผู้วิจัยได้พัฒนาจากแนวคิดของกรองไฉ่ อุณหสูต และเครือข่ายอุบัติเหตุแห่ง
ประเทศไทย (2550ข) 6 ด้าน จำนวน 38 ข้อ ดังนี้

1. ด้านการให้ความร่วมมือในการทำงาน มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1-5
2. ด้านการตัดสินใจ มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6-10
3. ด้านภาวะผู้นำ มีจำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 11-17
4. ด้านการแก้ปัญหา มีจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ 18-23

5. ด้านการทำงานเป็นทีม มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 24-28

6. ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการพยาบาลผู้ป่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน มีจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อ 29-38

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มากที่สุด คือ ข้อความในประโยคนั้นท่านสามารถปฏิบัติได้ในระดับมากที่สุด(76-100%)

คะแนน 4 หมายถึง มาก คือ ข้อความในประโยคนั้นท่านสามารถปฏิบัติได้ในระดับมาก (51-75%)

คะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง คือ ข้อความในประโยคนั้นท่านสามารถปฏิบัติได้ในระดับปานกลาง (26-50%)

คะแนน 2 หมายถึง น้อย คือ ข้อความในประโยคนั้นท่านสามารถปฏิบัติได้ในระดับน้อย (1-25%)

คะแนน 1 หมายถึง น้อยที่สุด คือ ข้อความในประโยคนั้นท่านสามารถปฏิบัติได้ในระดับน้อยที่สุด หรือไม่ได้ปฏิบัติเลย (0%)

กำหนดเกณฑ์ในการแปลค่าคะแนน จากการตอบแบบสอบถาม ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชน เขตภาคตะวันออก โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ตั้งแต่ระดับต่ำสุดถึงระดับสูงสุด (สิน พันธุ์พินิจ, 2544) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	ความสามารถในการปฏิบัติงานอุบัติเหตุฉุกเฉินอยู่ในระดับสูงมาก
3.51 – 4.50	ความสามารถในการปฏิบัติงานอุบัติเหตุฉุกเฉินอยู่ในระดับสูง
2.51 – 3.50	ความสามารถในการปฏิบัติงานอุบัติเหตุฉุกเฉินอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	ความสามารถในการปฏิบัติงานอุบัติเหตุฉุกเฉินอยู่ในระดับต่ำ
1.00 – 1.50	ความสามารถในการปฏิบัติงานอุบัติเหตุฉุกเฉินอยู่ในระดับต่ำมาก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหาและความเที่ยงของเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าวิชาชีพ และแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจแก้ไขขั้นต้น จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วนำไปหาค่า CVI (Content Validity Index) ได้ค่า CVI ของ แบบสอบถาม การรับรู้คุณค่าวิชาชีพ และแบบสอบถาม ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน เท่ากับ 0.96 และ 1 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .80 (Davis, 1992 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร, 2545) จึงถือว่าแบบสอบถามมีความตรงตามเนื้อหาในการวิจัย และนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขความสอดคล้องของข้อความคำถามกับนิยาม ความชัดเจนถูกต้องเหมาะสมของภาษา และความเหมาะสมของการจัดลำดับข้อความคำถาม ของแบบสอบถามร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา หลังทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน และผ่านการเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว จึงนำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่นต่อไป

2. การทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามตอนที่ 2, 3 และ 4 ที่ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้วไปหาความเชื่อมั่นโดยนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับพยาบาลวิชาชีพกลุ่มที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา คือพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลสมุทรปราการ จำนวน 30 ราย จากนั้นนำมาหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2, 3 และ 4 เท่ากับ .95, .87 และ .97 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .70 (ประคอง กรรณสูต, 2542) จึงถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเป็นที่ยอมรับในการวิจัย

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำเสนอโครงร่างให้คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา และคณะกรรมการจริยธรรมของโรงพยาบาลที่ทำการศึกษา พิจารณาและอนุมัติ ก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูล นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษา แก่กลุ่มตัวอย่างตามแนวทางจริยธรรมสากล

1. การเคารพสิทธิของกลุ่มตัวอย่างคือ พยาบาลวิชาชีพเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจ โดยการได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยเป็นอย่างดีแล้ว และผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้ได้ ถ้ามีความรู้สึกลำบากใจ หรือขัดข้องใจ

ในการตอบแบบสอบถาม และในการปฏิเสชนั้น จะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานและไม่มีผลใดๆต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

2. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ จะถูกนำเสนอในทางวิชาการ โดยปิดแหล่งที่มาของข้อมูลอย่างเคร่งครัด และจะนำเสนอในผลการวิจัยเป็นภาพรวม จะไม่มีผล การเปิดเผยหรือพิจารณาคำตอบเป็นรายบุคคล

3. ความยุติธรรม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลตามความเป็นจริงทุกประการ

4. ความซื่อสัตย์ ผู้วิจัยรับรองว่า คำตอบที่ได้ จะไม่มีผลกระทบต่อการทำงานใน หน้าที่ของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ทั้งนี้ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง อ่านหนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมวิจัยก่อน และเปิดโอกาส ให้ซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ พร้อมทั้งอธิบายให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่า การวิจัยครั้งนี้จะไม่มีการเปิดเผยชื่อของผู้ให้ข้อมูล และผู้ให้ข้อมูลสามารถถอนญาติได้ทั้งอย่างไม่ลายลักษณ์อักษร และมีลายลักษณ์อักษร หากผู้ให้ข้อมูลประสงค์จะอนุญาตอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ก็ให้ลงลายชื่อ ไว้ หากไม่ลงลายมือชื่อไว้ แต่ตอบแบบสอบถาม ก็ถือว่าเป็นการยินยอมในการเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขออนุมัติการทำวิจัย และได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรองของคณะกรรมการ จริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา ก่อนดำเนินการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แสดงความจำนงขอ อนุมัติจากผู้บริหารของโรงพยาบาลกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์จากหัวหน้ากลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน เขตภาคตะวันออก เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูล

4. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และดำเนินการส่งแบบสอบถาม ทางไปรษณีย์ถึง หัวหน้าพยาบาลของแต่ละโรงพยาบาล แบบสอบถามที่แจกมีช่องให้ปิดผนึกคำตอบทุกฉบับ แสดง ความขอบคุณผู้ที่ให้ข้อมูลทุกคน และมีการแจ้งกำหนดการมารับแบบสอบถามคืน ภายใน ระยะเวลา 2 สัปดาห์ โดยส่งกลับมาทางไปรษณีย์

5. เมื่อครบกำหนดรับแบบสอบถามคืน หากยังไม่ได้รับคืน ผู้วิจัยได้ติดตามโดยการโทรศัพท์ติดตามเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการส่งแบบสอบถามคืน

6. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามจำนวน 342 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 298 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.13 ใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2553 ถึง วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ.2553 หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ จัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ออกจำนวน 20 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 278 ฉบับ แล้วจึงนำไปทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ประสพการณ์การปฏิบัติงาน และการได้รับการพัฒนาความรู้ด้วยสถิติความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน การรับรู้คุณค่าวิชาชีพ โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกเป็นรายด้าน และโดยรวม ส่วนความฉลาดทางอารมณ์ วิเคราะห์โดยใช้คะแนนเฉลี่ยรายด้าน และโดยรวม เปรียบเทียบค่ากับตารางเกณฑ์คะแนนปกติของความฉลาดทางอารมณ์ กรมสุขภาพจิต (2543ก)
3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้คุณค่าวิชาชีพ ความฉลาดทางอารมณ์ กับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
4. วิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นตัวทำนายที่ดี ในการทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)
5. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05